

De Undtagelser, der findes i Lovforslagets §§ 2 og 3, er aldeles ikke fyldestgørende; saaledes vil Konventionens Bestemmelser bevirke, at Røngøringsarbejde, udført af Kvinder i Tiden mellem Kl. 10 Aften og Kl. 5 Morgen, vil være forbudt, et Forhold der paa mange Omraader vil virke meget generende.

Da Konventionens Gennemførelse vil betyde ikke alene en Krænkelse af Kvindens Autonomi, men ogsaa et nyt Indgreb i vort Erhvervslivs frie Udvikling, maa vi modsætte os, at Lovforslaget gennemføres.

Et Mindretal, bestaaende af *Black, Hauch* og *Jensen-Sønderup* finder ikke absolut at kunne afvise Berettigelsen af et eensidigt Indgreb i Kvindernes Erhvervsfrihed, idet Hensynet til Kvindernes naturlige Ønske om Ligestilling med Mændene i Henseende til Adgang til Erhverv maa vige, hvor særlige og større, samfundsmæssige Hensyn taler for at gaa til saadant Indgreb. Men at et saadant større, samfundsmæssigt Hensyn — der i denne Forbindelse formentlig maatte være det: at Kvinden ved Natarbejde er udsat for en saadan fysisk Svækkelse, at denne kan have nedbrydende Virkning paa Børnene — foreligger, — bør da ogsaa godtgøres eller sandsynliggøres, før man gaar til en Lovgivning som den her foreslaaede.

Man vil imidlertid formentlig under ingen Omstændigheder i Hensynet til Kvindens mulige eller foreliggende Stilling som Moder kunne begrunde et saa vidtgaaende Indgreb i Arbejdsfriheden som foreslaaet her, hvor man ikke blot vil hindre en Kvinde i at have sin hele Arbejdstid liggende om Natten, men ogsaa modsætte sig en saadan — forudsat tilstrækkelig Hvile paa anden Tid af Døgnet — ganske uskadelig Ordning som den, at hun arbejder til Kl. 12—1 om Natten, eller at hun begynder sit Arbejde Kl. 4 om Morgenen.

Imod netop her i Landet at træffe Foranstaltninger til eensidig Beskyttelse af Kvinderne ud over de af Hensyn til Afkommet absolut paakrævede taler det, at de kvindelige Arbejdere her i Landet er fagligt organiserede i et Omfang som i vistnok intet andet Land, og at de derfor maa anses for at være i Stand til gennem deres Fagforeninger selv at varetage deres Interesser.

Mindretallet finder under disse Omstændigheder at maatte tage Afstand fra det foreliggende Forslag.

København, i Januar 1921.

G. Black. G. Busck-Nielsen. J. P. Christensen. Alfr. Christiansen.

V. L. Faber. Johannes Hansen. H. Hauch. Peder Hedebol. K. L. E. Jensen.

J. Jensen-Sønderup. Jens Johansen. Axel Kofod. K. H. Kofoed.

H. Langkjær. Oscar Levinsen. Jak. Kr. Lindberg. Otto Meyer. Sv. Neumann,
Næstformand.

J. P. Nielsen. Claus J. Olsen. G. Philipsen. H. P. Prior. V. Walther.

H. Vedel, Andr. Wildt.
Formand.

R. Lassen.